

Harley Owners Group

Coast Riders Chapter

Alkmaar

Opgericht 24 april 1994, chapternummer 9287

Bestuursleden:

Jan Leek	Director	director@coastriderschapter. nl
Bert Bosman	Chapter Consultant	consultant@coastriderschapter. nl
Arie Schneijder	Assistant Director	voorzitter@coastriderschapter. nl
Herman Glaap	Secretary	secretaris@coastriderschapter. nl
Bob Hamaker	Treasurer	treasurer@coastriderschapter. nl
Jan Warbout	Rallies	rallies@coastriderschapter. nl
Aad Tervoort	Safety Officer	safety@coastriderschapter. nl
Willem de Kant	Events	events@coastriderschapter. nl
Cor Koomen	Magazine	editor@coastriderschapter. nl
Dries Bessels	Magazine/Webmaster	webmaster@coastriderschapter. nl

Giro 9552209 t. n. v. Coastriderschapter Alkmaar

Chapterwebsite:

<http://www.coastriderschapter.nl>

Official Chapter Sponsor

WEST COAST MOTORS

Authorized Harley-Davidson/Buell dealer

Marconistraat 16

1821BX Alkmaar

Telefoon showroom: 072-5110629

Telefax showroom: 072-5110329

Telefoon kledingshop: 072-5110949

E-mail: info@westcoastmotors.nl

Website: <http://www.westcoastmotors.nl>

Chapter Magazine nr. 3 – 2006

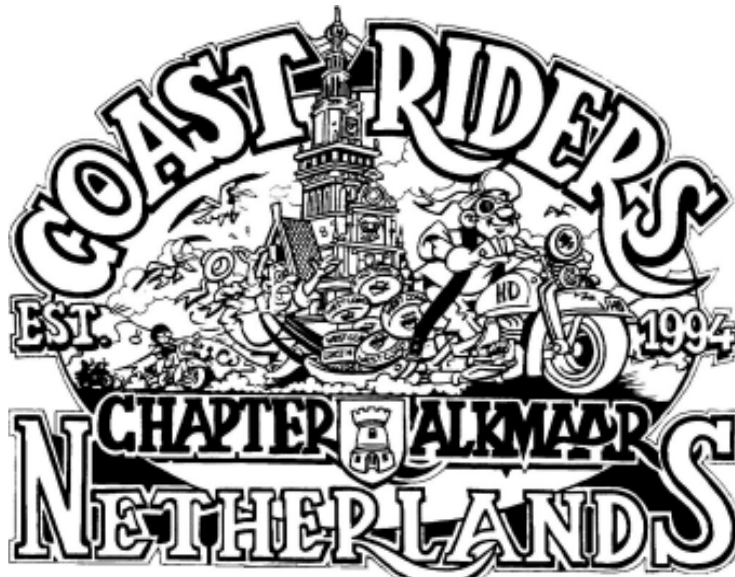
Oplage: 175

Coast Riders Chapter Alkmaar

Inhoudsopgave

Nieuws van de secretaris	3
CHAPTERWEEKEND COAST RIDERS.....	4
Thema 12,5 jaar bestaan.....	4
Verslag van de rit door 't Gooi op zondag 16 juli 2006.....	8
European Bike Week 2006	9
In 2006 wat rijden, je kan het overdrijven.....	10
Weekendje weg dichtbij en toch ver 'Teutoburgerwald'.....	15
Even prive een motor verkopen!.....	15

Nieuws van de secretaris

Beste Chapterleden,

Het evenement Faakersee geldt voor mij als de afsluiting van het motorseizoen voor wat betreft de meerdaagse ritten.

Dit jaar was er tijdens onze terugreis van de Faakersee naar huis een bijzondere stop bij de camping Schoonbron in Schin op Geul. Daar verzamelde zich een aantal leden van ons chapter om het twaalf en een half jarig bestaan van het chapter te vieren.

Om ongeveer kwart over zeven kwam de groep vanuit Alkmaar aan bij de camping.

Willem de Kant was als “events baas” verantwoordelijk voor de organisatie van het weekeinde.

Op zaterdag was de ride out door het Limburgse landschap, een prachtige route met Willem als voorrijder. De tweede man, Olaf Meijer, zette op voortreffelijke wijze de routeaanwijzers neer. De hekkensluiters van de groep waren Ton Vrugtman en ondergetekende. De route was mooi, het weer was mooi en de organisatie door Willem, het natje en het droogje, was perfect.

De zaterdag avond werd gevuld met een BBQ en een werkelijk fantastisch optreden van de band Tight waar ons chapterlid Jim Agerbeek in speelt. Vanaf het eerste nummer dat de band speelde tot het laatste nummer was de dansvloer gevuld en ook de andere camping bezoekers mende zich in het feestgedruis. Liza van Hernen, HOG BeNeLux manager, kwam ‘s avonds delen in de feestvreugde.

Willem heeft tijdens dit weekeinde bekend gemaakt te stoppen met de events activiteiten voor het chapter. De leden en het bestuur hebben Willem bedankt voor zijn inzet van de afgelopen jaren voor het Chapter. Als dank was een speciaal en spetterend optreden van de Blues Brothers.

De opkomst van de Coast Riders was deze keer minder dan het voorgaande feest bij het tienjarig bestaan van het Chapter. Als je er niet bij was heb je absoluut wat gemist. Volgende keer beter?

Een aantal e-mail adressen blijkt nog steeds niet juist te zijn. Dit blijkt uit de terugmeldingen van de mail servers.

Nogmaals een dringend verzoek:

Geef de wijziging van uw e-mail adres door aan de treasurer.
treasurer@coastriderschapter.nl

Op de website van ons Chapter vind je de meest actuele informatie over ritten en foto's van een aantal reeds gereden ritten. Het adres is:
www.coastriderschapter.nl

Ik wens een ieder voor de verdere ritten mooi weer en vooral veilige Harley kilometers toe.

Keep the sunny side up !

Secretaris.

Herman Glaap

CHAPTERWEEKEND COAST RIDERS.

Thema 12,5 jaar bestaan.

Red: Op het moment dat u dit artikel leest, is Willem de Kant alias de "Majoor", niet meer in functie als Activities Officer van het CRCA. Hierover later meer.

Van 15 t/m 17 september, sommigen bleven zelfs tot en met de 18e, hebben 41 CRCA leden, 8 bandleden (waarvan 2 chapterleden), 2 gasten van het Amsterdam chapter en Liza van Hernen van HOG BeNeLux in Zuid Limburg het 12,5 jaar bestaan van de Coast Riders gevierd. Dit alles vond plaats in een zeer gezellige en uitbundige sfeer.

De weersomstandigheden waren ronduit fantastisch. Heerlijke temperaturen, 's avonds niet kouder dan 17 – 18° en overdag rond de 30°. U denkt, dit lezende, dat bestaat niet! Edoch niets is minder waar. In Zuid Limburg schijnt een soort van mini-landklimaat te heersen, waar de koele natte zeewinden maar moeilijk invloed op kunnen krijgen. Juist daarom is Zuid Limburg dan ook een ideale provincie om met Harley's rond te toeren en in groepsverband te verblijven.

In zijn hoedanigheid van activities officer, zo heet dat officieel in HOG termen, of beter bekend als de eventsman van het CRCA, is de Majoor eind 2005 begin 2006 begonnen met een uitgebreide locatieverkenning ter voorbereiding op het chapterweekendoffensief in september. Uiteindelijk viel de keuze op stacaravan- en kampeerpark Schoonbron in Schin op Geul, 3 km ten oosten van Valkenburg. Naar aanleiding van de grote opkomst bij het chapterweekend rond het 10 jaar bestaan in de Ardennen in 2004, had

de Majoor voor dit evenement in Limburg rekening gehouden met minstens hetzelfde aantal deelnemers 70 – 80, zo niet meer. Tot zijn verbazing en frustratie bleef de teller op 1 sept. steken op 43 deelnemers. Het chapter kent 157 betalende leden, dus slechts een kwart daarvan heeft zich heel enthousiast aangemeld. Een beetje spijtig dat de rest geen tijd kon vinden om gezellig mee te doen. "Tant pis" (Frans voor pech gehad !). Uiteindelijk gaat het niet om het aantal maar om de lol, de vriendschap en de gezelligheid die men met elkaar beleefd met in het middelpunt de Harley. Een geweldig weekend was het, gewoon een toppertje. De overige 114 leden hebben wel wat moeten missen hoor, vraag het maar aan de coastriders die er bij waren.

"Wat is er allemaal gebeurt dan?" vraagt u zich waarschijnlijk af. Nou gewoon, met zijn allen verzamelen op vrijdagmiddag 15 sept bij Maaïke en Ed van het occasion en kleding center van West Coast Motors. Daar stond Maaïke ons met open armen op te wachten met heerlijke koffie en "koekjes erbij". We zijn gestart om 13.00 uur, voor een gezellige rit heen. De rit ging eerst over snelwegen, waar onderweg nog een paar mensen aansluiting vonden bij de groep, eerst bij Heemskerk en later bij Breukelen. Een uurtje later gingen we onder Nijmegen bij Malden van de snelweg af, over de Maas heen, om in Mook de broodnodige PITSTOP te houden op een zonovergoten terras. Hierna werd de route oost van de Maas voortgezet over binnenwegen. Dit kostte meer tijd en zweet dan was voorzien. Door vele omleidingen, stoplichten en druk verkeer streek de groep uiteindelijk om

19.30 verhit (door de warmte) en uitgeput neer op de camping c.q. het terras in Schin op Geul. Daar werden we enthousiast begroet door het trio Vrugtman/Froger (alias Ton en zijn blonde harem) en de duo's vd Horn, Olie en Boxelaar die al ruimschoots aan het bier zaten. Zij waren dus op eigen gelegenheid gekomen. En ik kan u verzekeren dat het bezwete bataljon Harley-rijders o.l.v. de Majoor nu ook vreselijk veel trek in KOUD bier had gekregen. De Olies en Boxelaars hadden de boel al een hele week onveilig gemaakt maar mochten toch blijven omdat dat heel goed was voor de bieromzet van "Ome John" de camping eigenaar. Na wat gedoe bij de receptie over sleutels en lakens vond iedereen zijn of haar weg naar de "trailer-trash-hutten" of het "grasveld". Ja er waren dus ook nog 3 kamperende

hadden. Dat alles mocht de pret echter niet drukken.

Enfin. Iedereen verzamelde zich na het veren schudden op het terras voor het aperitief en wie kwamen daar even later binnengereden helemaal uit Zweden, Patrick en Krisztina Hengel.

Deze zeer enthousiaste en trouwe CRCA leden hebben dus voor dit weekend wel heel wat kilometertjes over gehad. Echte bikers. Na wat opgefrist te zijn, sommigen slechts met bier, zat iedereen rond 20.45 gezellig aan tafel voor een uitgebreid 3 gangen diner. Er was keuze uit zalm, saté of halve haan. Als chapter mochten wij in ons midden verwelkomen Kees en Annie van het zieltogende Amsterdam chapter. Zij waren samen met Herman en Dini Glaap meegereden direct vanuit het European Bike Week festijn in Karinthië in Oostenrijk. Kees en

stellen meegereden. Onder hen was een hele grote mijnheer met baard en onafscheidelijke cowboyhoed, die de volgende ochtend een beetje liep te miauwen dat ie het zo koud had gehad..... Nou waren er ook leden bij die het overdag in hun hutje of weer té heet hadden en 's avonds of beter gezegd 's morgens vroeg weer té koud

Annie wilden wel eens meemaken hoe die coastriders een feestje bouwen. En ze waren onder de indruk. Na het diner werd er gezellig nageborreld op het terras en in het restaurant. De laatste bikers en bikerbabes waggelden rond 1 uur terug naar hun caravan of tent.

De volgende ochtend zat iedereen weer fris en monter (althans een aantal hebben getracht die indruk te wekken)

aan het uitgebreide ontbijtbuffet. Om 09.20 werd er appel gehouden door de Majoor waarna de colonne zich stipt om 09.30 in beweging zette voor een schitterend mooie Ride Out van 200 km door het Limburgse Mergelland. Het weer was weer geweldig en de natuur was prachtig. En natuurlijk, half Nederland moest er zonodig ook effe op uit op trapfietsjes met dikke of dunne bandjes. Dat veroorzaakte her en der wat omleidingen, gevaarlijke situaties en de daarbij passende ontwijkende manoeuvres. Maar dankzij Garmin "Beppie" kwam de colonne iedere keer weer toevallig goed uit. In Eijsden aan de Maas werden diverse cafeïnerijke drankjes met hier en daar een vlaipunt genuttigd. Hierna reed de groep verder richting het 3-landenpunt en tevens hoogste punt van Nederland bij Vaals. Halverwege in Slenaken werd een lunch-stop ingelast. Aangekomen in Vaals werd uiteraard de verplichte chapterweekend groepsfoto genomen.

De rit ging vervolgens weer terug naar Schin op Geul via Valkenburg. Vlak voor Valkenburg werd in onderling overleg de groep gesplitst in een Valkenburg (ijs eten) groep en een camping (bier drinken) groep. Gesteld kan worden dat de Valkenburg groep veel beter af was want zij konden én verschrikkelijk lekker ijs eten én daarna op de camping ook nog lekker bier drinken. Nadat iedereen was teruggekeerd op de camping, zaten de leden en hun

partners in diverse groepjes aan de vloeibare en vaste versnaperingen bij de caravans, de tenten of op het terras, nagenietend van deze prachtige dag.

De avond brak aan en het feest met BBQ kon beginnen. Een hoop Harley kabaal bij het terras, daar kwamen Jan en Maaike Leek aangereden met in hun kielzog Liza van Hernen van HOG BeNeLux en nog even later Henk vd Horn. Net op tijd voor het feest. Henk was 's morgens even naar huis gereden om zijn jongens voetbal training te geven in Amsterdam en 's middags reed Henk gelijk weer terug. Daar zat Henk niet mee, een echte biker dus. Jim en Juanita Agerbeek and Friends van de Band "TIGHT" hadden intussen het podium veroverd en speelden schitterend mooie Rock-Ballads en Rhythm & Blues songs. Het feest kon niet meer kapot toen ook de BBQ aanging. Iedereen lekker kokkerellen, drinken, dansen en ouwehoeren. Gewoon oergezellig. Diverse speeches werden gehouden door de Majoor, de Secretary Herman Glaap en Westcoast

Motors chief Jan Leek. Tijdens een van deze momenten heeft de Majoor aangegeven dat hij zijn functie van Activities Officer bij het CRCA neer

ging leggen na het chapterweekend. Het voert te ver om hier dieper op de aanleiding tot dit besluit in te gaan. Dit was dus zijn laatste event. De Majoor dacht dat daarmee de kous af was en dat ie er zo gemakkelijk van af kon komen. Niets is echter minder waar. De verrassingsact van de avond waren The Blues Brothers, Martin Maas uit Schardam en Gerrit-Jan Kroonenberg uit Assendelft. Helemaal in stijl in de juiste "outfit" met zwarte pakken, dito gleufhoeden, bakkebaarden en donkere brillen. Om de act een nog hoger realiteitsgehalte te geven hadden beide brothers hun gezichtshaar geëlimineerd, dwz snorren en in een geval sik afgeschoren. Het was de Majoor in het halfduistere podiumlicht niet eens opgevallen. Sorry jongens. De Majoor was desondanks diep geroerd (echt waar) en zeer vereerd dat deze Harley vrienden, zo noemt hij ze, dit grootse offer voor hem hebben gebracht. Na de act werden de Majoor en zijn Vechtgenote als dank een aantal cadeaus aangeboden namens alle aanwezigen. Weer ontroering alom. Hierna ging het Rock & Rollen weer verder en de dansbeentjes van de vloer.

De avond vorderde gestaag en was enorm gezellig. Helaas moesten de Majoor met zijn Vechtgenote om dienstredenen (zondag om 05.00 op Schiphol zijn) rond 22.00 het feest verlaten om gevolgd door Aad Tervoort (zijn zoon was Zondag jarig) om 22.30 via een soort ere-haag het terrein te verlaten. Maar niet voordat allerlei blonde en roodharige dames zich verdrongen om bij de Majoor de Chaps-pijpen dicht te ritsen met vingervlugge zachte handen.

Het feest ging ondertussen gewoon gezellig verder tot in de late uurtjes, 03.00 werd vernomen.

De volgende ochtend zat iedereen enigszins stilletjes aan het weer uitgebreide ontbijt. Daarna werden de caravansleutels, lakens etc weer netjes ingeleverd en ging de groep met dit keer de secretary aan de leiding via een mooie route richting Alkmaar. Drie stellen bleven achter om nog een dagje van het mooie Limburgse land en het schitterende weer te genieten. Onderweg werd door de leden van de groep op diverse plekken afscheid genomen van elkaar en was het chapterweekend voorbij en nog slechts een pennestreek in de analen van het CRCA.

Rest mij iedereen die er bij was te bedanken voor de ingebrachte gezelligheid en kameraadschap. De beloofde herinneringsbadge met Limburg pin krijgt u nog per post toegestuurd. Het CRCA heeft met de aanwezige leden en partners weer eens laten zien hoe je met zijn allen een gezellig Harley feest kunt bouwen. Het campingteam o.l.v. familie Marcus en de overige campinggasten toonden veel respect en dankbaarheid voor de joviale en nette wijze waarop we ons daar hebben gepresenteerd. Als organisator kan ik tevreden zijn met het resultaat en wil daarom afsluiten met de woorden: "Veel Harley plezier in de toekomst en keep the shiny side up."

Vriendelijke groet

Willem de Kant
Oud Activities Officer CRCA

European Bike Week 2006

De jaarlijkse European Bike Week in het Oostenrijkse Faakersee is voor ons een hoogtepunt op de motor kalender. Dit jaar waren we er voor de zesde keer. Aansluitend aan het treffen hebben we dan een korte vakantie en reizen via binnen wegen terug naar huis, ook dat voor de zesde keer.

De heenreis beschouwen we altijd een beetje als strafwerk, de eerste dag over

de autobahn. En dan hebben als doel om aan het einde van deze dag rond vijf uur gewassen en gestreken achter een vorstelijke Duitse pul met bier te zitten. Ook dat lukt al zes jaar lang. De tweede dag gaat deels over Bundesstrasse en in Oostenrijk weer over de snelweg. Als je dan uit de Katschberg tunnel komt aan de Karintie zijde, schijnt bijna altijd de zon, en dan weet je het. De komende week wordt weer feest in Faakersee.

Het leuke aan een evenement als Faakersee is dat je 's avonds geheel kunt opgaan in het feest gedruis en overdag prachtige tripjes kunt maken.

Zoals een van onze reisgenoten stevast zegt: je rijdt in een ansichtkaart in de rondte. Voorbeelden van mooie dag trips zijn: De Nockalmstrasse, Malta tal route, de Villacher Alpe strasse en de routes om de diverse meren zoals de Ossiacher en de Wörther See. Maar ook dag tripjes naar Slovenië en Italië of combinaties hiervan zijn mogelijke bezigheden tijdens de Bikeweek. Wij hebben ook dit jaar weer fraaie routes gereden waarbij we op één dag zeven passen gereden hebben. Op zaterdag is de parade, een zeer vermakelijk schouwspel. De meest vreemde creaties zie je dan voorbij komen. Aan het begin van de parade rijden de Chapter vlaggen mee, voor ons Chapter reden Willem en Marjolein de Kant met de vlag. En dan is op zondag het moment van afscheid aangebroken en gaan we op weg naar huis. Dit jaar eerst naar Slovenië en vervolgens Italië in, daar hebben we overnacht in

Cividale del Friuli. Dit plaatsje ligt aan het begin van een historische wijnroute. Vervolgens via Cortina D'Ampezzo naar Bormio. Maar voordat je in Bormio bent moet je nog wel even de Stelvio pas over. Een werkelijk prachtige route, de pas ligt op 2760 meter hoogte.

Na Bormio vervolgen we onze route via Zwitserland weer terug Oostenrijk in. Precies boven de plaats Lech hangt een grijze wolk en ja hoor we krijgen regen op de pet. De dag hierna rijden we Zwitserland in en laten we Oostenrijk definitief tot volgend jaar

achter ons. In Zwitserland even langs een HD dealer om “goodies” te scoren, en dat lukte. Vervolgens Duitsland in en ook in Saarbrücken een HD dealer bezocht. Bij beide dealers werden we hartelijk ontvangen en was er volop belangstelling hoe wij de Faakersee

beleefd hadden. Onze terug tocht eindigde op vrijdag middag in Schin op Geul waar ons Chapter een feestje had, maar daar lees je elders in dit blad wat over.

Diny en Herman Glaap

In 2006 wat rijden, je kan het overdrijven.

Even voorstellen wij zijn Henk en Yvonne van den Horn, rasechte Amsterdammers uit Purmerend. Het begon dit jaar met de ledenvergadering je komt iedereen weer tegen en dan begint het te kriebelen. Waar gaan we dit jaar allemaal naar toe, op de ledenvergadering hadden ze het al over de mooie ritten die ze hadden uitgezet en ja, die wil je eigenlijk ook allemaal rijden, maar ja de tijd hé. Dan ga je thuis plannen waar gaan we naar toe en dat was veel. Bij Westcoast de servicebeurten afgesproken want we gingen toch wel heel veel kilometers rijden. Het begon allemaal zo:

De 1e ride-out was door ons mooie Waterland, binnendoor langs dijkjes, polderweggetjes e.d. in één woord prachtig, maar nog wel erg koud.

De 2e ride-out was naar Texel, geweldig zoveel motoren op de pont en veel lawaai. Het weer viel gelukkig mee, alleen op de terugweg regen. Daarna werd het weer erg slecht en in mei weinig gereden, maar ja het

Pinksterweekend kwam steeds dichterbij en wij gingen mee naar Luxemburg. Vrijdags verzamelen in Heemskerk, je gaat je aan iedereen voorstellen komt er eentje aan die heeft alle namen uit zijn hoofd geleerd (je kan het overdrijven mijnheer Ton). Daar gingen we met 40 motoren op weg naar Luxemburg en zoals je kan verwachten alles perfect

georganiseerd, zelfs de lunch onderweg. In Luxemburg een te gek weekend gehad, mooie ritten, leuke avonden, lekker eten ook het ontbijt. Vreselijk gelachen, maar dat heeft iedereen allemaal al kunnen lezen.

Half juni naar de HOG meeting in Killarney, Ierland.

Afgesproken met de families Kant en Maas, bij het A4 restaurant en op weg naar de boot naar Engeland. Ja wat er toen gebeurde was te gek, al bij de boot een hele rij Harleys, je komt bekende tegen die ook allemaal naar Ierland gaan. Dwars door Engeland, even wennen aan het links rijden. Hotelletje en de volgende dag de boot naar Ierland, ja schrikken het regent. Ook de rit naar Killarney was niet altijd droog. In Killarney werden we al gebeld door Willem Kant hij had een rit uitgeschreven door het mooie Kerry district. In één woord prachtig, droog weer en een uitzichten zo mooi, alleen dat plassen van die mannen dat is niet normaal. Sindsdien heten de heren ook "mannen met zeer kleine blaas". Uiteindelijk kwamen Patrick en Kristina van Hengel uit Zweden er ook bij en ja dan weet je het wel, de moppentapper Patrick stopt niet meer. Dus lachen in de pubs tot je een ons weegt, waar haalt hij het vandaan. Ja de pubs die zijn top in Ierland, jammer dat je er niet mag roken (dus veel frisse lucht gehad). Zoveel schotten met hun schotse rokjes en wat hebben ze er onder aan???

Ook een keer met het Sherwood chapter gezeten in een pub, sindsdien zijn het onze vrienden, moeten we toch een keer naar toe met zijn allen. De avonden op het HOG-terrein waren top met optreden van Suzy Quatro en Bonny Tyler, ook in de zaal waar blues werd gezongen was voor ons onvergetelijk. Ierland een aanrader voor wie van mooie ritten houdt en het weer viel reuze mee.

Half juli naar de Noordkaap in Noorwegen.

We gingen met zijn tweeën en hadden de hotels geboekt vanaf Stockholm. Veel dikke truien bij ons en bepakt en bezakt gingen we op weg. Het weer 30 graden, dus erg warm. De 1^e overnachting in Denemarken, vlak na de boot van Puttgarden. Toen via de grote brug over naar Malmö en dwars door Zweden naar Vimmerby. De plaats van Pipi Langstrump (Langkous), ja hier komt je jeugd weer naar boven. Midden op het plein in een hotel helemaal in de sfeer van Langstrump. De volgende dag naar Stockholm, wat een vreemde stad!, is nl. gebouwd op verschillende eilanden. Wat waren we blij met Tom Tom (Tommie), wees ons perfect de weg naar de 2 dealers (jasje en t-shirts gekocht) die we bezochten en de 2

paleizen. Wisseling van de wacht, kan je toch niet overslaan (we blijven toeristen). Daarna via de Botnische Golf naar boven gereden, dan is Zweden wel eentonig, boompjes, meren en heuvels, 1500 km lang.

Dan Finland in en dan is het meteen opletten op je brandstof, want hier werd het toch wel uitgestreker. Natuurlijk langs Rovaniemi waar de Kerstman op de poolcirkel woont, maar met nog steeds 30 graden is het toch wel heel apart. En dan naar een

hotel met huskyfarm, maar onderweg kom je dan rendieren tegen. Je denkt dan die gaan wel weg als ze ons horen aankomen, we hebben toch niet voor niets een andere uitlaat erop. Maar neen hoor, die blijven gewoon op de weg staan. Niet één maar vier en dan rij je weer een aantal kilometers en dan weer een paar. En overal een foto's van maken, dus we moesten veel stoppen. Uiteindelijk resulteerde dit ook in een meningsverschil, want Henk ging ook op ze mopperen, dat ze midden op de weg liepen. En ja dan moet je optreden, want die ene had een rode neus dus dat was Rudolf en dan moet je toch de kerstgedachte in ere houden.

Dat husky-hotel was te gek, helemaal van hout en aan een rivier. De volgende dag de huysfarm bezocht, alwaar je met honden in de winter mee op safari kan. Ga je met gids een week Lapland in, leek ons wel erg gaaf. Toen naar het skigebied van Finland het weer werd nu pas bewolkter en toen wij bij ons hotel aankwamen, was er net een bus met Amerikanen aangekomen. Komt er een oude man uit en die roept "Alles wat ik had verwacht in Finland is zeker geen Harley, hij met een oud Japans/Amerikaans vrouwtje op onze motor en foto's maken. Zit dat oude vrouwtje heel parmantig en roept "Ride on", we kwamen niet meer bij van het lachen. Uiteindelijk Noorwegen in en naar boven rijden, door een heel uitgestrekt landschap en dan langs de fjord door verschillende tunnels naar de Noordkaap. Die tunnels zijn niet zoals in Oostenrijk, maar slecht verlicht en met gaten in de weg. Als ze dan ook nog 6 km lang zijn is dat toch even wennen.

De Noordkaap, was zoals verwacht mistig en het uitzicht ook, maar ja wat verwacht je op het einde van Europa. Via de fjorden in Noorwegen naar beneden, dit is een aanrader, wat is

Noorwegen toch mooi maar dat wisten we al, we zijn vroeger ook 2 keer naar Noorwegen geweest.

We deden ook Tromsø aan en dat is gewoon een gezellige stad, alleen als je 's nachts wilt slapen en de zon staat nog steeds hoog aan de hemel is het wel erg warm. Want het blijft gewoon licht buiten. De zon gaat iets naar beneden dan opzij en dan weer omhoog, maar hij gaat dus niet onder. Via Trondheim, Lillehammer, Oslo, Malmö en weer naar huis.

Voor iedereen die deze rit ook wilt maken, gewoon doen want je ziet zoveel onderweg en de bevolking en het eten is top. In totaal 8.000 km dus weer een servicebeurt.

1 September naar Faak am See (Oostenrijk).

Wij gingen samen met de familie Hogenkamp en het weer was bewolkt, maar aangenaam. In Duitsland bij een wegrestaurant gegeten en dan kom je gewoon Stephan en Hetty tegen ook op weg naar Faak. In Oostenrijk geen bewolking meer, maar heet oftewel een hittegolf. Ook hier Stephan en Hetty weer tegen. 's Avonds eten bij Arneitz en wie zien we daar de familie Kant, en meteen afspreken voor een rit. Want ja elke avond ga je naar Arneitz om te eten en te drinken, daar is het gewoon altijd gezellig. Je komt iedereen tegen, onze kennissen uit Purmerend met Herman en zijn vrouw.

De volgende dag zijn we met zijn vieren de Nockalm Strasse beklommen en die is hoog, maar zeer mooi. De dag daarna een rustiger rit naar de Weissensee en dat viel wat tegen, want we dachten dat die niet hoog was, maar foutje ook deze ging behoorlijk stijl omhoog. De woensdag is de dag dat je t-shirts gaat komen in Harley-village en daar kom je iedereen weer tegen, maar waar was Jan Leek en zijn vrouw (volgens Yvonne verstopte hij zich, als hij ons zag). Ook kwamen we de

Sherwood chapter weer tegen en dat was leuk, en natuurlijk weer schotten met hun rokjes. Het is ook elke avond feest in Harley-village, met gratis optredens e.d. je kan er ook de nieuwe motoren zien van 2007.

Donderdag afgesproken met de familie Kant, onze zoon reed mee en er was nog een stel die graag mee wilden. Hij reed al langer, maar zij had net 4 maanden haar rijbewijs, ja dan is het met Willem Kant toch wel even

wennen. We hebben ongeveer 300 km over smalle wegen in Slovenië gereden, bergje op en bergje af. Op een gegeven moment sloeg Willem een berg over en toen dachten we allemaal dat hij ziek was. Bij het pension aangekomen had Yvonne een krampje in haar achterwerk, denkkelijk een spier

waarvan zij het bestaan niet wist, vanaf die dag heet hij de Willemspier. Vrijdag een rustdag en zaterdag naar de parade kijken, ja Willem je was

opvallend en het doet je toch wat als je onze vlag voorbij ziet rijden.

Faak am See is een aanrader, maar dat weet iedere Harleyrijder wel.

16 September Jubileumfeest.

Yvonne moest werken, dus op onszelf naar Limburg, wat een drukte op de weg op vrijdag.

Daar aangekomen waren we de eerste die die dag zouden aankomen. Het was meteen al gezellig op het terras van de camping. Daarna naar de caravans en

leuk Patrick en Kristina waren er ook. Dan naar de campingwinkel, maar die was al dicht. Dan ga je heel zielig doen op het terras dat je geen toiletpapier hebt, gaan de mensen meteen naar hun caravan, we kregen drinken en toiletpapier, toppie moeten we meer doen, lekker goedkoop.

De volgende dag had Willem weer een mooie rit uitgezet, maar Henk moest naar zijn voetbalelftal (hij is trainer).

Yvonne lekker aan het zwembad gezeten, met de buurvrouwtjes en Jan (ik zei nog zo, geen bommetje).

Heerlijk verbrand, dat voelde ze de dagen erna wel.

En 's avonds barbecue en een feestje. Een FEESTJE er kwam een grote band, die speelden geweldig, de barbecue was te gek en ja dan ga je ook dansen, oftewel we hebben gedanst tot in de kleine uurtjes.

Tussendoor werd ook nog afscheid genomen van de familie Kant, zij stoppen met hun geweldige werk. Goh dat we Willem toch nog even het moeilijk zien krijgen is top, zeker toen de Blues Brothers voor hem optraden. ONZE STOERE MILITAIR.

8 Oktober de laatste ride-out.

Wat een opkomst en wat een mooie rit, het eten ook weer goed geregeld. Maar dit betekent ook afscheid nemen van allemaal en dan komt de winter er weer aan, dat is niet leuk.

Ja wij hebben een mooi jaar achter de rug, kan niemand ons afnemen. Veel regelen we zelf, maar heel veel is ook door de chapter geregeld en daar zijn we erg dankbaar voor. Wat verstouwen jullie veel werk, TOPPIE.

Wij wensen een ieder een goede winter toe, zet jullie motoren maar weer in de winterstand en hopelijk allemaal tot volgend jaar.

Alkmaarse Poort

Het is nu tijd voor een “echte” motorstop

Bij Eet- en Feesthuis de Alkmaarse Poort
Omval 72 1812 NB Alkmaar-Oost

Telefoon 072-5402939
www.alkmaarsepoort.nl

Weekendje weg dichtbij en toch ver 'Teutoburgerwald'.

Lekker even een langweekend of een weekje weg en je wil niet te ver rijden ga dan even naar het 'Teutoburgerwald'. Wij hebben daar op de camping de 'Knoblauchsbierg' in Tecklenburg gestaan. Een kleine goedverzorgde camping met een zwembad en een café restaurant erbij. Overigens zijn in het restaurant alleen eenvoudige gerechten verkrijgbaar. De sanitaire voorzieningen zijn goed en schoon. De weg ernaar toe is eenvoudig en snel. Over de snelweg via Amersfoort naar Almelo en dan Osnabruck aanhouden. Op de 'Autobaan' kom je vanzelf de afslag Tecklenburg tegen. Daar aangekomen volg je het bordje camping en voila met even twee uur rijden sta je midden in een heuvelachtig gebied waar het mooi motorrijden is. Tecklenburg zelf is een pittoresk dorpje om een berg, nou ja berg, heen gebouwd. In het midden van het dorp vindt je een soort dorpsplein waar het altijd gezellig is op het terras. Voor de wandelaars is er een eldorado aan wandelgebied. Voor de motorrijders zijn er geweldige kronkelwegen met de mooiste bochten.

Het is gewoon een pracht om zo dicht bij huis zoveel moois te zien. Er is, en dat mag je eigenlijk niet missen, als je van Tecklenburg richting Ibbenburen

rijdt een motormuseum aangegeven. Ga daar beslist naar toe. Er staat maar een Harley maar voor de rest is het best interessant. Wil je een keer naar een mooie stad ga dan naar Munster. Deze stad licht in een vlak gebied maar is zeker de moeite van het bezoeken waard. Voor de rest is er via het verkeersbureau allerlei moois te vinden om naar toe te gaan. En ben je geen kampeerder... geen nood er is voldoende hotelaccommodatie in de buurt.

Cork

Even prive een motor verkopen!

Voor mijn dagelijkse woon-werk verkeer heb ik een tweede motor, een oude Honda VT600 die ik wil wel inruilen voor iets groters. Daarom heb ik deze te koop gezet op ViaVia en

Marktplaats en binnen een paar dagen kreeg ik een vraag erover uit Engeland. Wel een wat vreemd bericht, de meneer gaat onder de naam John Idealist en het was in erbarmelijk

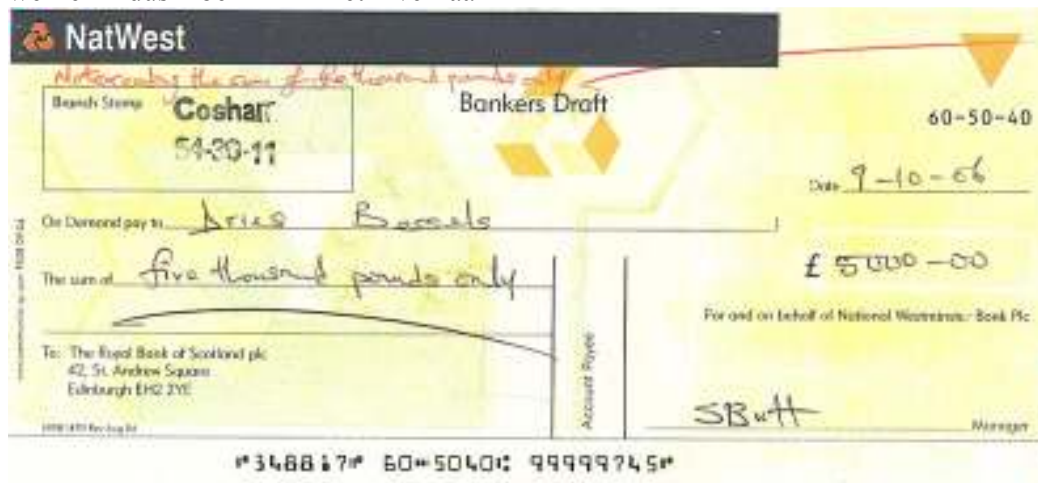
engels opgesteld. Er stond een telefoonnummer in in Noord Engeland en dat is een geldig telefoonnummer in die zin dat de telefoon opgenomen wordt door een slecht engels sprekende persoon.

Afijn, ik heb hem gezegd dat de foto's in de advertentie staan en dat de prijs 3000 euro (2032 engelse ponden) is. Daarop reageerde John met de boodschap dat de motor wat hem betreft verkocht was. Hij zou me een cheque sturen voor het geld met daarop een extra bedrag om het bedrijf dat de verschepping zou regelen te betalen. Vreemd, zo ongezien een oude motor kopen in het buitenland en er gingen dan ook erg veel alarmbellen rinkelen. Ik was er van overtuigd met oplichting te maken te hebben maar was tegelijkertijd nieuwsgierig naar de manier waarop de oplichting zou werken dus ben in het verhaal

meegegaan. John vroeg me om een adres waar hij de cheque heen kon sturen met daarbij de opmerking dat ik niets moest doen tot ik de cheque ingewisseld had voor contanten.

Uit voorzorg heb ik hem maar mijn werkadres gegeven, je weet maar nooit. Mijn verwachting was dat ik na een paar dagen een mailtje zou krijgen met het verhaal dat het versturen van de cheque mis gegaan was en of ik alvast even het geld voor de verschepping wilde storten.

Daarom was ik dan ook erg verbaasd toen er een week later een envelop op mijn bureau lag met daarin een zogenaamde 'bankers draft' voor 5000 pond! Een bankers draft is een soort cheque die vergelijkbaar is met contant geld. Deze draft kan bij iedere bank in Engeland direct omgewisseld worden voor contant geld.

Vreemd, vreemd, vreemd. Hoe werkt deze oplichting nu want dat het oplichting is lijkt me helemaal duidelijk. Nog vreemder wordt het als ik de NatWest bank bel: die konden het nummer van de draft traceren en vertelden me dat het een vervalsing is.

Verwacht hij nu dat ik ergens geld voor ga storten? Het is me niet duidelijk. Ik heb hem een e-mailtje

gestuurd met de vraag of hij een andere manier heeft om het geld naar me over te maken maar hij reageert opeens niet meer dus ik denk dat ik er niet achter zal komen hoe de oplichting werkt.

Al met al wel een goede waarschuwing, vertrouw niet zo maar op een transactie per mail en als een koop of verkoop te mooi lijkt om waar te zijn zal het wel te mooi zijn om waar te zijn!

Tot ziens,
Dries Bessels